

SZŰK ESZTENDŐ VERSEI

PAP JÓZSEF

ARS POETICA

A tenyeretekre segítek egy szívet
Mely bújában
(Azí panasolja róla az ének)
Kétrét hajlott az egeken.

HÁZÉPÍTŐK

Micsoda ház mondják
S oly szerényen kezdtük
Csak izmunkkal
Csak verejtékkel
Nagy lett a ház
Miért is kezdtük
Gyerekeink máris
Elkóborolnak
Bukdácsolva
Le a mélyúton
S lepke könnyeden
Fel a tisztásokra
Mert nekik is nagy
És üres a ház
Miért is kezdtük
Csak izmunkkal
Csak verejtékkel
Ültünk volna veszteg
Ilyen buzgalommal
Repeső kis huszárt
Hintálva térdünkön
Verejték helyett
Mézeskalácsból
Raktunk volna mesékből
Édesgetőbb házat.

MÍG ÁLLJ-T JELEZ A SZEMAFOR

Aki száguldott zúgó trotinetten
Legyen elnéző
A kis emberrel a kicsi autóban

Volánja mögül
Boldog egyensúlyban
Tekint a világra

Szegénykének kezében a sorsa

Aki száguldott zúgó trotinetten
Ne akadékoskodjon
A kis emberrel a kicsi autóban

Ne fogja lassúra lépteit a zebrán.

JEGYZŐKÖNYV A VIRÁGRÓL

Sáfrány Imrének

Egyszer csak megütköztünk rajta
Váratlanul szakállt eresztett
Valósággal olyan lett
Mint az ember
Körülvette magát gubancaival
Nem volt rajta többé látnivaló

Attól fogva nem is öntöttük.

V. I. EMLÉKÉNEK

Helyettünk mert példát mutatni
A gyámoltalanok leganyátlanabbja

Mert a csonkok is lehasogattatnak

Lapuló szögletek
Remegő horpaszunk alatt
Mind
Szorítóbb
Közökbe
Térülünk

Nemlét kövület-tengelyévé.